

JUHTKIRI

EKP nõukogu otsustas 2005. aasta 13. jaanuari istungil säilitada eurosüsteemi põhiliste refinantseerimistingute pakkumisintressi alammäärana 2,0%. Muutmata jäeti ka laenamise püsivõimaluse ja hoiustamise püsivõimaluse intressimäärad, mis on vastavalt 3,0 ja 1,0%.

Ehkki lühiajaline inflatsioonisurve jätkub, on see viimasel ajal mõningal määral vähenenud. See on peamiselt tingitud oktoobris väga kõrgele tõusnud nafta hinna langusest. Samas puuduvad praegu selged märgid inflatsioonisurve tugevnemisest euroalal. Seetõttu jättis EKP nõukogu muutmata EKP baasintressimäärad, mis on varasemaga võrreldes väga madalad. Siiski püsivad keskpika aja jooksul hinnastabiilsusega seotud riskid, millele tuleb jätkuvalt tähelepanu pöörata.

Nõukogu hinnangu aluseks oleva majandusanalüüsi andmetel kinnitab Eurostati teine hinnang eelmist prognoosi, mille kohaselt oli SKT reaalkasv 2004. aasta kolmandas kvartalis 0,3%. Kuigi neljanda kvartali andmed ei ole veel täielikud, võib värskeimate makromajandusandmete ja -uuringute mõneti vastuoluliste tulemuste põhjal eeldada, et mõõdukas majanduskasv jätkub.

Samuti on endiselt olemas eeldused majanduskasvu jätkumiseks. Maaailma majanduskasv peaks püsima märkimisväärseks. Tugev üleilmne nõudlus peaks toetama euroala ekspordi. Investeeringuid euroalal peaksid toetama euroala väga soodsad rahastamistingimused, ettevõtete sissetulekute kasv ning nende jätkuva ümberkorraldamisega kaasnev efektiivsuse suurenemine. Eratarbimise elavnemine peaks jätkuma kooskõlas reaalse kasutatava tulu arenguga. Tarbimine võiks hoogustuda ka juhul, kui euroalal väheneks eelarve konsolideerimise ja struktuurireformide ulatuse ning kiirusega seotud ebakindlus.

Majanduskasvu väljavaadetega seotud riskid, mis tulenevad nafta hinna arengust, on viimastel nädalatel mõnevõrra taandunud. Vahetuskursside puhul kinnitas EKP nõukogu oma arvamust euro kursi järsu tõusuga seoses, et selline areng on majanduskasvu seisukohalt ebasoovitav.

Hindade osas märgitakse, et Eurostati esialgse hinnangu kohaselt tõusis ÜTHI aastane inflatsioonimäär 2,2%lt novembris 2,3%le detsembris. Vaatamata nafta hinna hiljutisele

langusele püsib ÜTHI aastane inflatsioonimäär lähikuudel tõenäoliselt üle 2%. Tulevikku vaadates näitab olemasolev teave, et edasise ebasoodsa mõju puudumisel langeb ÜTHI inflatsioon 2005. aasta jooksul alla 2% taseme. Lisaks ei viita värskeimad näitajad praegu tugevama inflatsioonisurve tekkimisele euroalal. Palgatõus jääb mõõduka majanduskasvu ja nõrkade tööturgude taustal tagasihoidlikuks.

Ehkki keskpikas perspektiivis on hindade arengu väljavaade üldiselt soodne, tuleb silmas pidada hinnatõusuriske. Arvestades varasemat nafta hinna tõusu, tuleb jätkuvalt vältida palkadest ja hinnakujundusest tulenevat võimalikku teisest mõju kogu majandusele. Endiselt kannavad olulist vastutust sotsiaalpartnerid. Lisaks tuleb tähelepanelikult jälgida kaudsete maksude ja riiklikult reguleeritud hindade arengut.

Rahapoliitilise analüüsi põhjal võib öelda, et värskeimad andmed kinnitavad nõukogu eelnevat hinnangut. 2004. aasta teisel poolel tugevnes rahamassi ja laenude kasv peamiselt tänu valdavalt madalatele intressimääradele. Pidades silmas rahapakkumise jõulist dünaamikat viimastel aastatel, püsib likviidsus euroalal jätkuvalt palju suurem, kui on vaja inflatsioonisurveta majanduskasvu finantseerimiseks. Üldjoontes viitab rahapoliitiline analüüs hinnatõusuriskidele keskmise ja pikema aja jooksul. Samal ajal võib kõrge ülemäärane likviidsus ja laenude ulatuslik kasv põhjustada mõnede riikide kinnisvaraturul olulist hinnatõusu.

Kokkuvõttes kinnitab majandusanalüüs, et euroala inflatsioonisurve on küll mõõdukas, kuid tuleb siiski hoolikalt jälgida hinnatõusuriske keskpika aja jooksul. Selles kontekstis on oluline vältida tarbijahindade inflatsiooni lühiajaliste arengusuundade ülekandumist pikaajalistele inflatsiooniootustele. Võrdlus rahapoliitilise analüüsiga annab samuti põhjust jätkuvaks valvsuseks, kui hinnatõusu kaasa toovad stabiilsusriskid peaksid keskpika aja jooksul realiseeruma.

Eelarvepoliitikas ja struktuurireformide osas ootavad Euroopa Liidu valitsusi ja institutsioone 2005. aastal mitmed olulised ülesanded.

Üks tähtsamaid on vajadus tugevdada riigi rahandust, kõrvaldades kiiresti ülemäärase puudujäägi ja keskendudes eelarve jõulisele konsolideerimisele. Lisaks tuleb kogu Euroopa Liidus tähelepanu pöörata rahvastiku vananemisest tulenevatele tõsisetele probleemidele olemasolevates pensioni- ja sotsiaalkindlustussüsteemides. Ühtlasi tuleks

ELi eelarvepoliitilist struktuuri käsitlevate arutelude käigus jõuda veenvate, usaldusväärsete ja kindlustunnet pakkuvate tulemusteni. Asutamislepingu ning stabiilsuse ja majanduskasvu paktiga kehtestatud praegune eelarvepoliitiline struktuur on majandus- ja rahaliidu nurgakiviks ning sellel on otsustav tähtsus eelarvedistsipliiniga seotud ootuste kinnistamiseks. EKP nõukogu on veendunud, et pakti rakendamist on võimalik tõhustada. Samal ajal kinnitab nõukogu oma seisukohta, et oleks kahjulik muuta määrusi, kalduda kõrvale puudujäägi 3%lise piirmäära nõudest või nõrgendada ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlust.

Struktuuripoliitikas annab Lissaboni strateegia eelseisev vahekokkuvõte võimaluse hoogustada taas struktuurireformide elluviimist Euroopas, nagu nõutakse Wim Kok'i juhitud kõrgetasemelise töörühma hiljuti avaldatud aruandes. EKP nõukogu toetab igati reformikava, mille eesmärk on kiirendada tööhõive kasvu, edendada investeringuid ning hoogustada uuendusi ja tootlikkust. Edusammud reformide läbiviimisel tõhustaksid mitte ainult euroala majanduse kasvupotentsiaali keskpika aja jooksul, vaid suurendaksid ka tarbijate ja ettevõtete kindlustunnet lühema aja jooksul.

Käesolevas kuubülletäänis on kaks artiklit. Esimeses artiklis kirjeldatakse pankade kapitalinõuete ajakohastatud raamistikku, mis on sätestatud uues Baseli kokkuleppes. Ühtlasi käsitletakse selle võimalikku mõju ja kohaldamist ELi kontekstis. Teises artiklis uuritakse uutesse turumajanduslikesse riikidesse suunatud finantsvoogude muutusi.